

PDPatch

Kamil Iskra

Copyright © Copyright 1993,1994 Kamil Iskra

COLLABORATORS

	<i>TITLE :</i> PDPatch		
<i>ACTION</i>	<i>NAME</i>	<i>DATE</i>	<i>SIGNATURE</i>
WRITTEN BY	Kamil Iskra	January 18, 2023	

REVISION HISTORY

NUMBER	DATE	DESCRIPTION	NAME

Contents

1	PDPatch	1
1.1	PDPatch 2.0a	1
1.2	Wersja programu	1
1.3	Prawa autorskie i rozpowszechnianie	2
1.4	Do czego ten program służy	4
1.5	Wymagania programu	5
1.6	Uruchomienie programu	6
1.7	'Codzienne' używanie programu	7
1.8	Używanie OnLine-Help	8
1.9	Opis głównego okna	9
1.10	Opis okna wyboru sekwencji	13
1.11	Tworzenie skryptów dla drukarek	14
1.12	Opis istniejących skryptów	19
1.13	Sposób działania programu	20
1.14	Historia programu	21
1.15	Uzyskiwanie upgrade'ów	22
1.16	Parę słów na koniec	23

Chapter 1

PDPatch

1.1 PDPatch 2.0a

Witam w dokumentacji do najnowszej wersji PDPatcha - 2.0a.

Kliknij na któryś z poniższych gadżetów:

Informacje wstępne

[Wersja programu](#)

[Prawa autorskie i rozpowszechnianie](#)

[Do czego ten program służy](#)

[Wymagania programu](#)

[Szczegółowy opis](#)

[Uruchomienie programu](#)

['Codzienne' użycie programu](#)

[Używanie OnLine-Help](#)

[Opis głównego okna](#)

[Opis okna wyboru sekwencji](#)

[Tworzenie skryptów dla drukarek](#)

[Opis istniejących skryptów](#)

[Informacje dodatkowe](#)

[Sposób działania programu](#)

[Informacje końcowe](#)

[Historia programu](#)

[Uzyskiwanie upgrade'ów](#)

[Parę słów na koniec](#)

1.2 Wersja programu

PDPATCH

Printer Device Patcher

Wersja 2.0a (37.49)

Copyright (C) 1993, 1994 Kamil Iskra

Data kompilacji: 1 Wrzesień 1994

1.3 Prawa autorskie i rozpowszechnianie

Program ten był w swych początkowych wersjach rozpowszechniany jako FreeWare, tzn. całkowicie nieodpłatnie.

Począwszy od wersji 2.0a postanowiłem te zasady nieco zmienić.

Program ten jest obecnie rozpowszechniany jako SHAREWARE.

Jeżeli chcesz używać programu regularnie, to proszę o zarejestrowanie się u mnie. Rejestracja polega na przekazaniu mi niewielkiej ilości pieniędzy. Nie ustalę jej wysokości - sam zastanów się, ile ten program jest wart i na ile Ci się przydaje - na tej podstawie ustal wysokość honorarium dla mnie. Wydaje mi się, że jest to z mojej strony zagranie "fair" (a poza tym uniemożliwia Ci wymówkę "Za drogo, więc nie płacę", he, he...). W przypadku, gdy zamawiający nie ustala ceny programu (np. prosząc o przesłanie programu za zaliczeniem pocztowym), jako cenę programu biorę średnią arytmetyczną kwot zapłaconych przez wszystkich użytkowników programu. Przesyłając mi pieniądze należy równocześnie przesłać dyskietkę na najnowszą wersję programu. Proszę o podawanie dokładnego adresu oraz dodatkowych informacji, jak numer telefonu czy opis posiadanej konfiguracji sprzętowej (typ komputera, ilość pamięci, stacje dysków, twardy dysk, dodatkowe karty, urządzenia zewnętrzne itp).

Jeżeli zdobyłeś skądś licencjonowaną wersję tego programu, to daję Ci prawo do jej dwutygodniowego testu. Po tym okresie powinieneś się zdecydować: albo mi zapłacić, albo się z programem rozstać.

Posiadacze licencjonowanej wersji programu mają prawo "rozpuścić" ją wśród znajomych, choć radzę się nad tym zastanowić - Ty musiałybyś za program zapłacić - dlaczego ktoś inny miałby go mieć za darmo? Z tego względu sugeruję udostępniać innym wersję demonstracyjną programu.

Wersja demonstracyjna jest w niewielkim tylko stopniu "obcięta" wersją programu: jest w pełni funkcjonalna, działają wszystkie opcje, jednak nie można użyć parametru "CX_POPUP", przy każdym uruchomieniu program wyświetla denerwujący requester, program pozostaje też w pamięci komputera tylko przez 15 minut, opuszczając ją bez ostrzeżenia.

Wersja DEMO umożliwia pełne przetestowanie programu w praktyce a równocześnie skutecznie zniechęca do jego ciągłego używania. Wersja ta

jest rozpowszechniana na prawach FREEWARE, tzn. należy ją rozpowszechniać nieodpłatnie (względnie za typową kwotę za rozpowszechnianie programów PD).

Co Ci daje zarejestrowanie się?

- Otrzymujesz pełną, licencjonowaną na swoje nazwisko, wersję programu.
- Masz prawo do fachowych porad autora w przypadku kłopotów z użytkowaniem programu.
- Masz prawo do darmowego uzyskiwania kolejnych wersji programu. Gdy takowe powstaną, zostaniesz o tym listownie poinformowany, patrz też rozdział **Uzyskiwanie upgrade'ów**.
- Wspomożesz autora.

Rozpowszechnianie wersji licencjonowanej programu na dyskach PD jest zabronione - do tego jest przeznaczona wersja DEMO.

Program ten może być rozpowszechniany tylko w całości, tzn:

PDPatch.info

PDPatch/

Instalacja_HD

Instalacja_HD.info

PDPatch - Plik obecny tylko w wersji licencjonowanej.

PDPatch.DOC

PDPatch.DOC.info

PDPatch.guide

PDPatch.info

PDPatchDEMO

PDPatchDEMO.info

PrzeczytajNajpierw

PrzeczytajNajpierw.info

Drukarki.info

Drukarki/

AmigaPL->Latin2

AmigaPL->Latin2.guide

AmigaPL->Latin2.info

AmigaPL->Mazowia

AmigaPL->Mazowia.guide

AmigaPL->Mazowia.info

AmigaPL->Windows

AmigaPL->Windows.guide

AmigaPL->Windows.info

AmigaPLGen
AmigaPLGen.guide
AmigaPLGen.info
EpsonLQ100
EpsonLQ100.examples
EpsonLQ100.guide
EpsonLQ100.info
StarLC2420
StarLC2420.examples
StarLC2420.guide
StarLC2420.info
StarLC2420_generic
StarLC2420_generic.info

Libs/

reqtools.library

Program może byłe rozpowszechniany równie w formie archiwum LhA. Samowolne dokonywanie zmian w dowolnym z powyższych plików jest zabronione!

Kod ũródowy nie jest rozpowszechniany wraz z programem, moesz go jednak (w WYJĄTKOWYCH przypadkach) otrzyma bezporednio ode mnie.

WAŻNE:

Autor programu PDPatch nie ponosi najmniejszej odpowiedzialności za straty odniesione przez użytkowników jego programu powstałe na skutek nieprawidłowego dziaania jego programu.

Używanie programu PDPatch jest własnym ryzykiem uytkownika!

1.4 Do czego ten program suy

Odpowiedu na to proste z pozoru pytanie wcale taka znowu prosta nie jest.

Była ona znacznie prostsza przy poprzednich wersjach programu

(wcześniejszych od 2.0a). Obecnie jednak odpowiedu musi brzmie:

Program ten służy do automatycznego konwertowania danych tekstowych przesyłanych przez aplikacje na drukark.

Do czego jednak to automatyczne konwertowanie moe się przyda?

Ano do wielu rzeczy.

Po pierwsze: umożliwia ono wydruk tekstów posiadających polskie znaki na drukarkach posiadających polskie znaki w EP-ROMie (czy też na cartridge'ach). Co prawda można też w tym celu uy specjalnych,

spolszczonych przez pracowitych ludzi driverów. Trzeba jednak stwierdzić, że spolszczone zostały nie wszystkie drivery, gdyż istnieją ich dziesiątki. Tymczasem PDPatch drukuje prawidłowo polskie znaki przy użyciu standardowych, nie spolszczonych driverów! Jest on jednym, uniwersalnym programem, działającym z każdą drukarką - igłową, laserową czy atramentową.

Powyższa funkcja programu była w nim obecna "od zawsze" i, mówiąc szczerze, po to właśnie został on stworzony. Pomysły na inne jego zastosowania przyszedły później.

Te inne zastosowania można streścić w jednym zdaniu:

Rozbudowanie możliwości standardowych driverów poprzez wykorzystanie możliwości posiadanych przez nowoczesne drukarki, których to możliwości standardowe drivery po prostu wykorzystać nie potrafią.

Jedną z tych możliwości jest używanie wielu tablic znaków na raz.

Umożliwia to prawidłowe wydrukowanie pełnej tablicy znaków AMIGI - standardowe drivery w przypadku znaków nie spotykanych w starszych drukarkach, jak np. Å czy ¼, składają je z kilku osobnych znaków, przez co efekt naprawdę nie wygląda porządnie. Tymczasem nowoczesne drukarki mają wiele stron kodowych (tablic znaków), zawierających wszystkie znaki AMIGI - PDPatch umożliwia ich pełne wykorzystanie, przez co uzyskuje się bardzo wysoką jakość wydruku.

Nowoczesne drukarki mają też zwykle kilka krojów pisma, czcionki skalowane itp. Ich używanie przy pomocy standardowych driverów jest praktycznie niemożliwe! Tymczasem z PDPatchem jest to dość proste.

1.5 Wymagania programu

Program ma standardowe jak na dzisiejsze czasy wymagania sprzętowe: Wymaga systemu operacyjnego w wersji 2.04 lub lepszej. Przydatna jest również drukarka (-). Poza tym program pracuje z dowolnym procesorem Motorola 68K, zadowala się nawet 0.5 MB RAM.

Od strony programowej, program wymaga posiadania w katalogu "LIBS:" następujących bibliotek:

- "commodities.library" w wersji 37 lub nowszej.
- "reqtools.library" w wersji 38 lub nowszej. ReqTools is Copyright (C) Nico François.

Poza tym wysoce przydatna jest też biblioteka "amigaguide.library" w wersji 34 lub nowszej, przy pomocy której można używać dokumentacji programu.

1.6 Uruchomienie programu

Program można uruchomić w identyczny sposób, jak niemal każdy program na AMIDZE: z Shella bądź z Workbencha.

W obu tych przypadkach można podać programowi pewne parametry (przy uruchomieniu z Shella w linii argumentowej, z Workbencha w ToolTypes).

Ich składnia z Shella jest następująca:

PUBSCREEN/K,PLIKPREF/K,CX_PRIORITY/N/K,CX_POPKEY/K,CX_POPUP/K

Niemal wszystkie te parametry są "standardowe" - można je spotkać w wielu programach. Ich znaczenie jest następujące:

- PUBSCREEN. Nazwa ekranu publicznego, na którym PDPatch ma otworzyć swoje okna. Standardowo używany jest domyślny ekran publiczny, a więc zwykle ekran Workbencha.
- PLIKPREF. Nazwa pliku preferencji programu. Standardowo "ENV: PDPatch.prefs".
- CX_PRIORITY. Priorytet utworzonego przez program brokera, zarządzanego przez "commodities.library". Standardowo 0.
- CX_POPKEY. Skrót z klawiatury (hotkey), który powoduje otwarcie okna PDPatcha, o ile jest ono zamknięte. Standardowo "control alt p".
- CX_POPUP. Ustala, czy program ma przy uruchomieniu otworzyć główne okno (dowolna wartość), czy ma się uruchomić "po cichu" (wartość "NO" bądź "NIE"). Nie działa w wersji DEMO.

Przy uruchomieniu z Shella program odłącza się od niego (detach) - Shell nie zostaje zablokowany, można z jego poziomu uruchamiać inne programy.

Przy uruchomieniu z Workbencha nie jest konieczne uruchamianie głównego programu poprzez jego ikonę - lepiej to zwykle zrobić uruchamiając ikonę pliku preferencji - spowoduje to uruchomienie głównego programu z automatycznym doczytaniem pliku preferencji, którego ikonę uruchomiłeś - nie jest potrzebne używanie parametru PLIKPREF. W takim przypadku pozostałe argumenty (PUBSCREEN itd) zostaną odczytane z ikony pliku preferencji, a nie głównego programu.

Program po uruchomieniu przeanalizowuje podane parametry, tworzy commodities-broker (którym można zarządzać z poziomu systemowego programu "Exchange"), wczytuje plik z preferencjami programu i (o ile nie użyto CX_POPUP bądź o ile masz wersję DEMO) otwiera główne okno programu.

W pamięci nie mogą się równocześnie znajdować dwa PDPatche. Ponowne uruchomienie programu (w czasie, gdy jeden PDPatch znajduje się już w

pamięci) powoduje tylko otwarcie okna pierwszego PDPatcha - drugi PDPatch natychmiast "wychodzi z siebie" (-:-).

UWAGA!

Powyższe zachowanie może nie wystąpić w przypadku, gdy próbuje się uruchamiać dwie różne wersje PDPatcha (np. 1.02 i 2.0a) - wtedy dwa PDPatche mogą siedzieć na raz w pamięci, jest to jednak niezwykle groźne i może spowodować zawieszenie systemu operacyjnego przy próbie drukowania. Pamiętaj więc: przed uruchomieniem nowszej wersji PDPatcha usuń z pamięci starszą!!!

1.7 'Codzienne' używanie programu

Wiesz już mniej-więcej, do czego program służy. Umiesz już go uruchomić. Powstaje pytanie, czy powinniśmy umieć więcej, czy powinniśmy wiedzieć, jak używać poszczególnych opcji programu, jak tworzyć skrypty dla drukarek (pliki preferencji)?

To zależy. Sprawdź, proszę, czy wraz z PDPatchem jest rozprowadzany plik preferencji umożliwiający pełne wykorzystanie Twojej drukarki (lub bardzo do niej podobnej - może wyjść na to samo). Przejrzyj w tym celu rozdział **Opis istniejących skryptów**. Jeżeli znajdziesz plik dla Twojej drukarki, to nie musisz dokładnie zapoznawać się z PDPatchem - wystarczy, abyś uruchomił PDPatcha, wczytał ten plik preferencji i nie przejmował się już więcej PDPatchem - będzie on siedział sobie w pamięci i podczas drukowania przez inne programy będzie dokonywał odpowiednich konwersji. Warto jedynie przeczytać, co autor tego pliku preferencji (niekoniecznie będzie nim ja) ma Ci do powiedzenia: rozdział **Opis istniejących skryptów**.

Przy "codziennym" używaniu programu warto rzecz jasna sprawić, aby uruchamiał się on automatycznie. Najprościej zrobić to zapisując plik preferencji do katalogu WStartup (w przypadku zapisania przy pomocy menu "Nagraj Jako..." pole DefaultTool zostanie ustalone automatycznie - jeżeli przekopiujesz plik "ręcznie", to musisz czasami skorygować pole DefaultTool ikony (przy pomocy Icons/Information), aby zawierało pełną ścieżkę dostępu do PDPatcha) bądź wpisując komendę uruchamiającą PDPatcha w pliku "S:User-Startup". Będziesz przypuszczalnie chciał użyć parametru "CX_POPUP", aby nie musieć po każdym resecie klikać na gaduget "Użyj" (w przypadku ikon plików preferencji parametr ten jest standardowo ustawiony na "NO").

Jeżeli żaden z istniejących plików preferencji nie nadaje się do

współpracy z Twoją drukarką, to sugeruję Ci własnoręczne stworzenie pliku preferencji dla Twojej drukarki. Sposób tworzenia takich plików zostanie opisany w kolejnych rozdziałach tej instrukcji, zaś korzyści z napisania pliku preferencji są opisane w rozdziale

Tworzenie skryptów dla drukarek (zobacz tam - sądzę, że warto).

UWAGA!

Niektóre programy używają do drukowania bardzo małego bufora (przykładem jest CED - 512 bajtów), co powoduje, że większe teksty są drukowane w kilku częściach. Jeżeli używasz w takich programach sekwencji sterujących, to istnieje pewne prawdopodobieństwo, że taka sekwencja zostanie "przecięta" - podzielona na dwie części. Sposób działania PDPatcha uniemożliwia prawidłowe obsłużenie takiej podzielonej sekwencji. Najbezpieczniej jest w takim przypadku używać komendy "Copy nazwa_pliku PRT:", gdyż kopiuje ona zwykle cały plik na raz, nie dzieląc go.

1.8 Używanie OnLine-Help

PDPatch posiada wbudowany OnLine-Help (tryb pomocy) w standardzie AmigaGuide® HyperText.

Aby go uzyskać, należy wcisnąć klawisz HELP. Spowoduje to doczytanie biblioteki "amigaguide.library" oraz dokumentacji programu - pliku "PDPatch.guide". Plik ten jest szukany w katalogu "PROGDIR:".

Okno pomocy jest całkowicie asynchroniczne, tzn. działa na własnym tasku - PDPatcha można nadal obsługiwać - tworzyć pliki preferencji, drukować itp. Na czas początkowego wczytania biblioteki i dokumentacji do pamięci okno programu zostanie zablokowane, a po ukazaniu się okna pomocy odblokowane.

Jeżeli w momencie naciśnięcia klawisza HELP kursor myszy znajdował się na jakimś gadżecie programu, to w oknie pomocy zostanie wyświetlona informacja o funkcji danego gadżetu.

Podobnie ma się sytuacja z uzyskiwaniem informacji o górnym menu. W czasie, gdy kursor myszy znajduje się na jakiejś pozycji menu, naciśnij HELP - zostanie wyświetlona informacja o tej pozycji.

W czasie, gdy okno pomocy jest wyświetlane, nadal można korzystać z klawisza HELP - tak, jak opisano powyżej - spowoduje to zmianę informacji w oknie pomocy.

Dokumentacja programu w pełni wykorzystuje możliwości biblioteki "amigaguide.library" w wersji 39 (wymagającej OS 3.0+) - pod tym systemem używane są zmiany atrybutów pisma (kolory, pogrubienia itp).

1.9 Opis głównego okna

Graficzny interfejs użytkownika wbudowany w program automatycznie dostosowuje rozmiary i pozycje poszczególnych tekstów i gadułów do używanej na ekranie czcionki. Oznacza to, że program nie trzyma się kurczowo "topaza 8", tylko używa czcionek ustalonych przez użytkownika, w tym również czcionek proporcjonalnych - powinno to być przydatne dla posiadaczy monitorów wysokiej rozdzielczości.

Przy uruchomieniu programu pod systemem 3.0+ wykorzystuje on nowe możliwości tego systemu, takie jak NewLook Menus, Zoom size-only, skalowalne checkmarki i rozbudowaną obsługę listview-gadułów (opisaną w rozdziale [Opis okna wyboru sekwencji](#)).

Przechodząc do właściwego opisu okna.

Na listwie tytułowej głównego okna wyświetlana jest dość standardowa dla commodities informacja, tzn. hotkey - zwykle nie jest ona w całości widoczna - można ją zobaczyć po użyciu Zoom-gaduła.

Okno główne posiada 13 gadułów (nie licząc systemowych) i menu z 11 pozycjami. Niemal wszystkie gaduły i pozycje menu można obsługiwać z klawiatury - jest to zaznaczone w standardowy sposób (podkreślenia dla gadułów, skrót z klawiatury za nazwą pozycji dla pozycji menu).

Gaduły "W górę"/"W dół" mają ten sam skrót klawiatury: nie dla oszczędności, ale przez analogię z listview-gadułem "Sekwencje tłum": naciśnięcie właściwej litery z Shiftem powoduje ruch w górę, bez Shifta - w dół.

Zacznijmy od opisu gadułów:

- Sekw. początkowa. W ten string-gaduł można wpisać sekwencję początkową (patrz [Tworzenie skryptów dla drukarek](#)).
- Sekw. końcowa. W ten string-gaduł można wpisać sekwencję końcową (patrz [Tworzenie skryptów dla drukarek](#)).
- Sekwencje tłum. Ten listview-gaduł służy do przemieszczania się po liście sekwencji tłumaczonych (patrz [Tworzenie skryptów dla drukarek](#)). Kliknięcie na którąś z pozycji powoduje jej przeniesienie do string-gaduła znajdującego się zaraz pod tym listview-gadułem (co umożliwia jej ewentualną modyfikację), wyświetlenie w gaduście "Zmień na" tłumaczenia zaznaczonej sekwencji oraz właściwe ustawienie gaduła "Surowa".
- Sekwencje tłum-string. Gaduł ten znajduje się tuż pod listview-gadułem "Sekwencje tłum". Służy on do wprowadzania oryginału tłumaczonej sekwencji (patrz [Tworzenie skryptów dla drukarek](#)).

- Zmień na. Gadûet ten sîuûy do wprowadzania tûmaczenia sekwencji zaznaczonej w gadûecie "Sekwencje tûm" (patrz **Tworzenie skryptów dla drukarek**).
- Surowa. Gadûet ten ustala, czy znajdujâca siê w gadûecie "Zmień na" sekwencja ma byê w procesie tûmaczenia zamieniona na surowâ, czy nie (patrz **Tworzenie skryptów dla drukarek**).
- Dodaj. Gadûet ten powoduje dodanie na koïcu listy sekwencji tûmaczonych (widocznych w gadûecie "Sekwencje tûm") nowej, pustej sekwencji, przeznaczonej do edycji.
- Usuñ. Gadûet ten powoduje usuniêcie z listy sekwencji tûmaczonych (widocznych w gadûecie "Sekwencje tûm") obecnie zaznaczonej sekwencji. Zachowaj ostroûnoôê - program nie prosi o potwierdzenie!
- W górê, W dól. Gadûety te powodujâ przesuniêcie obecnie zaznaczonej w gadûecie "Sekwencje tûm" sekwencji odpowiednio: w górê lub w dól.
- Uûyj. Gadûet ten powoduje zaakceptowanie ewentualnych zmian wykonanych w sekwencjach i zamkniêcie gîównego okna.
- Nagraj. Powoduje nagranie obecnego ustawienia preferencji pod nazwâ "PDPatch.prefs" do standardowych katalogów: "ENV:" (skâd PDPatch wczytuje plik preferencji, o ile nie uûyto parametru PLIKPREF) oraz "ENVARC:" (skâd sekwencja startowa systemu przekopiuje wszystkie pliki do znajdujâcego siê w "RAM:" przyporzâdkowania "ENV:"). Jeûeli zakoïczy siê to sukcesem, wykonuje nastêpnie tê samâ funkcjê, co "Uûyj".
- Zaniechaj. Powoduje zamkniêcie gîównego okna BEZ zaakceptowania wykonanych w sekwencjach zmian, tzn. pozostanie takie ustawienie, jak przed otwarciem okna.

UWAGA!

Po zmianie bådû wpisaniu tekstu w któryô ze string-gadûetów programu naleûy ZAWSZE nacisnâê klawisz RETURN, ENTER lub [SHIFT+]TAB. Powoduje to zasygnalizowanie PDPatchowi, ûe zostaïa wykonana zmiana - tylko w tym przypadku program jâ zauwaûy i zaakceptuje (oraz sprawdzi poprawnoôê wpisanej sekwencji)!

Obecne w gîównym oknie programu górne menu jest wzorowane na górnym menu programów systemowych z katalogu "Prefs". Skîada siê ono z trzech menu:

1. Projekt. Menu to zawiera 5 pozycji:

- Otwórz.... Powoduje otwarcie file-requestera, przy pomocy którego ustala siê nazwê pliku preferencji. Plik ten zostaje nastêpnie zaïadowany a sekwencje znajdujâce siê wczeônniej w gîównym oknie

zostają zastąpione sekwencjami z tego pliku.

- Nagraj Jako.... Powoduje nagranie obecnego ustawienia preferencji do pliku wybranego przy pomocy otwieranego w tym celu file-requestera. Jeżeli zaznaczona jest opcja "Twórz Ikony?" (opisana poniżej), to plikowi zostanie dodana ikona.
- Od Autora.... Powoduje otwarcie requestera z informacjami o wersji programu, autorze, zasadach dystrybucji, posiadaczu licencji itp.
- Ukryj. Powoduje zamknięcie głównego okna programu i zaakceptowanie ewentualnych wykonanych zmian (zachowuje się więc identycznie, jak opisany powyżej gaduët "Utyj").
- Wyjdú. Powoduje zakoïczenie dziañania programu. Czasami nie jest możliwe natychmiastowe zakoïczenie (patrz [Sposób dziañania programu](#)).

2. Edycja. Menu to równieñ zawiera 5 pozycji:

- Doñacz Sekwencje.... Powoduje otwarcie file-requestera, przy pomocy którego ustala się nazwê pliku. Plik ten jest nastêpnie ñadowany, po czym otwierane jest [okno wyboru sekwencji](#). W tym oknie wybiera się, które z sekwencji znajdujących się we wiaðnie wczytanym pliku mają zostaê doñczone do sekwencji juñ znajdujących się w oknie gðównym. Program sprawdza nastêpnie, czy nie wystêpuje konflikt wybranych sekwencji z sekwencjami juñ znajdującymi się w oknie gðównym. Przez "konflikt" naleuy rozumieê sytuacjê, gdy uýt看ownik chce zañadowaê sekwencjê poczàtkowà (lub koïcowà), a w oknie juñ znajduje się jakaò sekwencja poczàtkowa (koïcowa), lub gdy oryginañ którêjò z sekwencji tłumaczonych znajdujących się w oknie gðównym jest taki sam, jak oryginañ którêjò z sekwencji tłumaczonych przeznaczonych do doñczenia (rodzaje sekwencji - patrz [Tworzenie skryptów dla drukarek](#)). W przypadku wystàpienia takiego konfliktu otwierany jest requester informujàcy o sytuacji i pytajàcy, czy program ma wstawiê nowà sekwencjê na miejsce starej. Jest 5 możliwych gaduëtów - odpowiedzi. "Tak" i "Nie" raczej nie wymagajà komentarza. "Przerwij" powoduje przerwanie doñczania sekwencji (przerwanie, a NIE zaniechanie - juñ wykonane zmiany nie zostanà anulowane). "Tak - wszystkie" oraz "Nie - wszystkie" powodujà to samo, co "Tak" i "Nie" oraz dodatkowo to, ùe w przypadku wystàpienia konfliktu dla innej sekwencji requester z takà informacjà juñ się wiêcej nie pojawi - program uzna, ùe odpowiedzi na wszystkie nie wyòwietlone requestery majà byê takie same, jak na ten ostatni wyòwietlony. Po zakoïczeniu sprawdzania "konfliktowych" sekwencji program pyta, w które miejsce listy sekwencji tłumaczonych znajdujących się w oknie gðównym ma doñczyê nowe sekwencje (prosi o

podanie numeru porzâdkowego sekwencji, za którâ majâ byê doîâczone nowe sekwencje: -1 oznacza szczyt listy).

- Nagraj Niektóre Sekwencje.... Wybranie tej pozycji powoduje otwarcie okna wyboru sekwencji, przy pomocy którego wybiera siê, które z sekwencji znajdujâcych siê w gîównym oknie programu majâ zostaê nagrane. Nastêpnie otwarty zostaje file-requester, przy pomocy którego ustala siê nazwê i lokalizacjê pliku do nagrania. Jeûeli zaznaczona jest opcja "Twórz Ikony?" (opisana poniûej), to plikowi zostanie dodana ikona.

- Ustaw Standardowe. Powoduje ustawienie w oknie standardowego ustawienia programu, co w praktyce oznacza usuniêcie wszystkich sekwencji.

- Ostatnio Nagrane. Powoduje ustawienie w oknie takiego ustawienia, jakie byô obecne podczas ostatniego uûycia gadûetu "Nagraj" (ustawienie to jest pobierane z pliku "ENVARC:PDPatch.prefs").

- Przywróê. Powoduje ustawienie w oknie takiego ustawienia, jakie byô obecne przed otwarciem gîównego okna.

3. Opcje. Menu to zawiera tylko jednâ pozycjê:

- Twórz Ikony? Gdy opcja ta jest zaznaczona, przy nagrywaniu plików preferencji nagrywane sâ równieû ikony (nie dotyczy to nagrywania przy pomocy gadûetu "Nagraj" - w tym przypadku ikony nigdy nie sâ nagrywane). Opcja ta jest standardowo zaznaczona przy uruchomieniu programu z Workbench, a nie zaznaczona przy uruchomieniu z Shella. Nagrywane ikony majâ prawidûowo ustawione pole DefaultTool (peûna ôcieûka dostêpu) i opcjê CX_POPUP ustawionâ na "NO".

Warto, jak sâdzê, w tym momencie wspomnieê, ûe PDPatch w peûni wykorzystuje multitaskingowy system AMIGI i nic nie przeszkadza, aby w czasie, gdy jakiô program drukuje, mieê otwarte okna PDPatcha. Moûna w tym czasie dokonywaê zmian w sekwencjach, zmiany te nie sâ jednak na bieûâco akceptowane przez czêdê PDPatcha zajmujâcâ siê automatycznym konwertowaniem drukowanych danych (tzn. nie jest moûliwe, aby jedna czêdê drukowanego tekstu byâ konwertowana przy pomocy innych sekwencji niû druga czêdê) - zmiany sâ akceptowane dopiero po zamkniêciu okna (uûywajâc gadûetów "Nagraj", "Uûyj" bâdû menu "Ukryj"), a to jest podczas drukowania niemoûliwe.

1.10 Opis okna wyboru sekwencji

Okno wyboru sekwencji jest otwierane w przypadku wybrania z menu pozycji **Dołącz Sekwencje...** bądź **Nagraj Niektóre Sekwencje...** .

Służy ono do wybrania niektórych sekwencji spośród całej ich listy wyświetlonej w listview-gadżecie.

Okno to zawiera 4 gadżety:

- Sekwencje. W tym listview-gadżecie wyświetlona jest lista sekwencji, które może wybrać użytkownik. Sposób wybierania sekwencji opisany zostanie poniżej.
- Wybrano. Ten gadżet jest czysto informacyjny, użytkownik nie może go "kliknąć": wyświetlane są w nim liczba sekwencji wybranych przez użytkownika oraz całkowita liczba sekwencji.
- Gotowe, Zaniechaj. Powodują zamknięcie okna wyboru sekwencji i odpowiednio kontynuowanie bądź zaniechanie wykonywania przez program wybranej przez użytkownika operacji.

W gadżecie "Sekwencje" wyświetlone są oryginały sekwencji tłumaczonych. Ewentualna sekwencja początkowa bądź końcowa jest wyświetlana na samym szczycie listy, pod nazwą "<sekw. początk.>" bądź "<sekw. końcowa>".

Sposoby wybierania sekwencji pod OS 2.x i OS 3.0+ są różne.

Dla OS 2.x należy kliknąć na sekwencję przeznaczoną do wybrania.

Zostanie ona usunięta z listy (zniknie). Ma to dwie wady: po pierwsze dla wybrania większej liczby sekwencji trzeba się nieco "naklikać", po drugie nie ma możliwości anulowania wybrania.

Pod OS 3.0+ program wykorzystuje nowe możliwości systemu operacyjnego, omijające obie powyższe wady. Sekwencje zaznacza się w taki sam sposób, jak opisałem powyżej, jednak sekwencja nie jest usuwana z listy, tylko jest zaznaczana - zmienia się kolor tła. Aby anulować wybranie wystarczy kliknąć na nią ponownie. Aby zaznaczyć większą liczbę sekwencji należy wcisnąć przycisk selekcji myszy i przesunąć mysz w górę bądź w dół - zostaną zaznaczone kolejne sekwencje, a po "dojechaniu" myszy do krawędzi gadżetu jego zawartość zostanie przeszkolowana.

1.11 Tworzenie skryptów dla drukarek

Jeżeli zdecydowałeś się napisać plik preferencji dla swojej drukarki, to PIERWSZĄ rzeczą, którą powinieneś zrobić, jest SKONTAKTOWANIE SIĘ ZE MNĄ! Powinieneś to zrobić z kilku przyczyn:

- Aby otrzymać najnowszą, licencjonowaną wersję programu. Tak więc jeżeli nie byłeś wcześniej zarejestrowanym użytkownikiem programu, to staniesz się nim z pominięciem standardowej drogi (tzn. bez wpłacenia pieniędzy).
- Aby dowiedzieć się, czy ktoś już pliku preferencji do takiej drukarki nie stworzył, względnie właśnie nie tworzy.
- Aby "zarezerwować sobie prawo" do stworzenia pliku preferencji dla danej drukarki. Ten punkt w połączeniu z poprzednim oznacza więc po prostu: kto pierwszy, ten lepszy.

Tak więc kontaktując się ze mną podaj typ drukarki, dla której chciałbyś stworzyć plik preferencji.

Czas się wziąć za techniczne szczegóły tworzenia pliku preferencji.

Plik preferencji składa się z sekwencji. Istnieją zasadniczo dwa rodzaje tych sekwencji:

- Sekwencje tłumaczone.
- Sekwencje początkowa i końcowa.

Sekwencje tłumaczone są podstawą programu - wokół nich się wszystko "kręci". Ich ilość jest nieograniczona (ściślej: jest ograniczona do kilkudziesięciu tysięcy). Lista sekwencji tłumaczonych jest wyświetlana w gaduście **Sekwencje tłum**. Sekwencja tłumaczona składa się z dwóch części:

- Oryginału.
- Tłumaczenia.

Oryginał sekwencji tłumaczonej wpisuje się w gaduście

Sekwencje tłum-string. Do czego on służy, a właściwie do czego służy sekwencje tłumaczone? Aby to wyjaśnić, trzeba nieco powiedzieć o sposobie działania PDPatcha. PDPatch działa poprzez przechwytywanie danych wysyłanych przez aplikacje na drukarkę. Po przechwyceniu danych PDPatch sprawdza w przechwyconych danych, czy któryś ich fragment nie pokrywa się aby z oryginałem którejś z sekwencji tłumaczonych. Jeżeli tak będzie, to PDPatch wstawia w przechwyconych danych tłumaczenie sekwencji tłumaczonej na miejsce jej oryginału, czyli właśnie "tłumaczy", czy też "konwertuje" przesyłane do drukarki dane.

Tłumaczenie sekwencji tłumaczonej wpisuje się w gaduście **Zmień na**.

Jestem zdania, że nic nie wyjaśnia wątpliwości tak dobrze, jak przykład, więc postaram się jakiś (obawiam się, że doświadczeni) wymyślić. Powiedzmy, że w PDPatchu jest wpisana sekwencja tłumaczona o oryginalnie "i", a tłumaczeniu "l". Próba wydrukowania z poziomu dowolnego edytora tekstu "iapy, iapy, cztery iapy" (to taka piosenka śpiewana kiedyś w "Piątku z Pankracym" :-)) spowoduje, że na drukarce zostanie wydrukowane "iapy, lapy, cztery lapy", ponieważ wszystkie (w tym przypadku dwie) litery "i" zostaną zastąpione przez "l".

Sekwencje tłumaczone nie muszą być jednoliterowe. Dopuszczalna ilość znaków w oryginale wynosi 32, a w tłumaczeniu 64, można więc dokonywać tłumaczeń całych wyrazów czy zdań, a więc ogólnie mówiąc "sekwencji".

Pewne znaki użyte w tekście sekwencji mają znaczenie specjalne, tzn. są w pewien sposób interpretowane przez PDPatcha. Są to:

- \. Ten znak służy do wprowadzania pojedynczych liter za pomocą ich wartości w kodzie ASCII. Chodzi o to, że niektóre litery ciężko jest wprowadzić z klawiatury (np. Å). Jeżeli znamy kod takiej litery, to jest to znacznie prostsze. Znajdąc wartość litery w kodzie dziesiętnym, wprowadzamy ją po prostu podając po znaku '\ ' liczbę w kodzie dziesiętnym - liczba ta może mieć od jednej do trzech cyfr i wartości od 0 do 255 (tak więc dla kodu 0 wpisujemy "\0", dla 183 "\183" itd). ZAUWAŻ: jest to INACZĘJ, niż w języku "C", w którym po znaku '\ ' podaje się wartość w kodzie ósemkowym. Znajdąc wartość litery w kodzie szesnastkowym, wprowadzamy ją podając po znaku '\ ' znak 'x' (bądź 'X') oraz dwucyfrową liczbę w kodzie szesnastkowym (0-9, A-F) (tak więc dla kodu 0 (hex 0) wpisujemy "\x00", dla 183 (hex B7) "\xB7").

- <. Ten znak oznacza początek zmiennej. Po nim musi nastąpić nazwa zmiennej (od 'a' do 'j' - 10 zmiennych), następnie może wystąpić opcjonalny parametr 'd' (dozwolony tylko w tłumaczeniu sekwencji), następnie musi nastąpić znak '>' oznaczający koniec zmiennej. Czym jednak jest zmienna? Umożliwia ona znaczne rozszerzenie możliwości PDPatcha. W tekście przeznaczonym do wydrukowania w miejscu zmiennej ma się w sekwencji pojawić liczba (1-3 cyfry, wartość max. 255).

Zmienna musi zostać użyta zarówno w oryginale, jak i w tłumaczeniu sekwencji (albo może nie zostać użyta zarówno w oryginale, jak i w tłumaczeniu). Kiedy przydatne są zmienne? Powiedzmy, że w jakiejś drukarce sekwencja znaków "\27', '+', liczba" jest używana do regulowania odstępów między liniami (odstęp=liczba/360 cali). Aby umożliwić użytkownikowi korzystanie z takiej sekwencji, należy jako oryginał wpisać "\27+<a>", a jako tłumaczenie (w tym wypadku) to samo.

Użytkownik może wtedy w tekście przeznaczonym do drukowania używać sekwencji np. Esc+45 lub Esc+0 (Esc oznacza pojedynczy znak, o kodzie 27). Sprawa nieco się komplikuje, gdy drukarka nie chce otrzymywać liczby w kodzie dziesiętnym, ale pojedynczy znak, którego wartość w kodzie ASCII jest właśnie tą szukaną wartością. Tak jest np. z Epson LQ 100 - aby umożliwić korzystanie z powyżej opisanej sekwencji należy jej oryginał wpisać tak samo ("`\27+<a>`"), zaś tłumaczenie "`\27+<ad>`".

Użycie opcji 'd' w tłumaczeniu powoduje właśnie to, że zmienna nie jest w tłumaczeniu wstawiana jako liczba w kodzie dziesiętnym, ale jako pojedynczy znak o kodzie ASCII równym wpisanej przez użytkownika w miejsce zmiennej liczbie. W jednej sekwencji można użyć więcej niż jednej zmiennej. Sekwencje nie mogą się zaczynać od zmiennej.

Jeżeli jakaś sekwencja musi zawierać któryś z powyżej opisanych dwóch znaków specjalnych w charakterze "zykłego" znaku, to należy przed znakiem specjalnym wstawić znak '\', co spowoduje "niezauważenie" przez PDPatcha znaku specjalnego (a więc zamiast '<' należy wpisać '\<', zaś zamiast '\' - '\\').

Tłumaczenia sekwencji tłumaczonych mogą być "surowe", albo nie - zależy to od stanu gadżetu **Surowa**. Praktycznie zawsze będziesz chciał, aby tłumaczenie było "surowe". Co ten dziwny termin oznacza? Otóż jeżeli tłumaczenie nie jest surowe, to jest ono w normalny sposób wstawiane do konwertowanego tekstu. Jest to o tyle niebezpieczne, że systemowy driver drukarki może następnie dokonać w tym tłumaczeniu jakichś "korekt", które zniweczą cały efekt (szczególnie, jeżeli tłumaczenie zawiera znaki o kodach 0-32 bądź 128-255). W przypadku tłumaczenia surowego, tłumaczenie to jest przed wstawieniem do konwertowanego tekstu poprzedzane specjalną systemową sekwencją (aRAW), co powoduje uniemożliwienie driverowi dokonywania w tłumaczeniu jakichkolwiek zmian.

Sekwencje początkowa i końcowa są sekwencjami pomocniczymi, których używanie nie jest konieczne (choć czasami bywa bardzo przydatne).

Wprowadza się je do PDPatcha na identycznych zasadach, jak sekwencje tłumaczone, nie można jednak używać zmiennych, maksymalna długość sekwencji wynosi 64 znaki, a sekwencje są zawsze surowe. Sekwencja początkowa jest przesyłana do drukarki na samym początku drukowania, zanim dotrą do drukarki dane od aplikacji przeznaczone do wydrukowania, sekwencja końcowa zaś jest przesyłana do drukarki już po zakończeniu przez aplikację drukowania. Typowy przykład użycia sekwencji początkowej to ustawienie pewnych parametrów drukarki (np.

tablic znaków, kroju pisma), zaô koïcowej - przywrócenie stanu początkowego (sprzed drukowania).

O sposobie pisania sekwencji wiesz juô wszystko. Do "peñni szczëdicia" brakuje Ci jedynie wprawy. Poniêiej znajdziesz kilka pomocnych wskazówek.

Moûesz sië spotkaê z problemem, jak wpisaê sekwencjê np. takâ: Esc3.

Jej próba wpisania przez "\273" zakoïczy sië niepowodzeniem, gdyù PDPatch uzna, ùe chodzi o jednâ literê, o kodzie 273 - w tym przypadku zostaniesz poinformowany o bïedzie (kod nie moûe byê wiëkszy niù 255), ale gdybyô miaâ wpisaê kod \25, a nie \27, to program niczego by nie zauwaûyâ, a Ty dziwiûbyô sië, dlaczego to ùle dziaâa - w takich przypadkach naleûy wpisywaê \0273" - tylko 3 pierwsze znaki po '\ ' sâ brane pod uwagê, wiëc '3' wyjdzie tak, jak wyjôê powinno.

Tworząc sekwencje postaraj sië, aby uûytkownik nie musiaâ wykonywaê tego typu karkoïomnych sztuczek: klasyczny problem wystëpuje w przypadku, gdy dwie zmienne "stykajâ sië", np. gdy oryginaâ sekwencji wyglâda tak: "\27<a>". Gdyby uûytkownik chciaâ za <a> wpisaê 3, a za 5, to wpisanie "Esc35" nie przyniesie rezultatów: PDPatch uzna, ùe w sekwencji jest bïad (zostaâa podana tylko jedna zmienna).

Poprawne byôiby wpisanie sekwencji "Esc003005", jest to jednak "kombinowanie". Dlatego sugerujë, aby sâsiadujâce zmienne oddzielaê od siebie ôrednikami, tzn. dla tego przykâadu oryginaâ sekwencji wyglâdaiby tak: "\27<a>;", a wpisanie przez uûytkownika "Esc3;5" zostaôoby zaakceptowane przez PDPatcha. To nie wszystko. Oryginaây sekwencji nie powinny sië koïczyê zmiennâ, gdyù to równieù moûe spowodowaê problemy podobne do opisanych powyûej: najlepiej koïczyê je ôrednikiem (omawiany powyûej oryginaâ powinien wiëc wyglâdaê tak: "\27<a>;;").

Wprowadzone przez Ciebie sekwencje sterujâce wydrukiem powinny w jak najwiëkszym stopniu przypominaê sekwencje oryginalne, opisane w instrukcji drukarki. Jeûeli wiëc wg instrukcji jakaô sekwencja skâda sië z nastëpujâcych znaków: 'Esc', '(', '-', '\3', '\0', n1, n2, n3 (n1, n2 i n3 to zmienne), to oryginaâ sekwencji tûmaczonej powinien wyglâdaê tak: "\27(-30<a>;;<c>;". Takie jest przynajmniej moje zdanie, niektórzy uwaûajâ, ùe lepiej uûywaê w sekwencjach skrótów nazw (np. "\27PICAON" dla wâczenia Picy itp).

Oryginaây sekwencji tûmaczonych powinny sië zaczynaê albo od znaku Esc (\27), albo od znaku z górnego zakresu ASCII (o kodzie wiëkszym niù 127). W przeciwnym wypadku program ulegnie ogromnemu spowolnieniu!

Dla przejrzystości warto te uioüyê sekwencje tûmaczone w porzâdku alfabetycznym bådú od najczêœciej uÿwanej do najrzadziej.

Tworcâc plik preferencji dla swojej drukarki moÿesz korzystaê z plików juÿ gotowych, napisanych przez innych, proszê jednak o póúniejsze zaznaczenie tego w dokumentacji (po prostu dla czystej, ludzkiej przyzwoitoœci). Co do dokumentacji pliku preferencji, to powinna ona byê napisana w sposób moÿliwie podobny do juÿ istniejâcych (proszê wzorowaê siê najlepiej na napisanej przeze mnie dokumentacji do Epsona LQ 100 (nie przejmujâc siê o "prawa autorskie": kopiuj bez ûenady potrzebne Ci fragmenty!)). Nie przejmuj siê, jeÿeli nie potrafisz pisaê dokumentacji w AmigaGuide (jest to, przynajê, doê kôpotliwe): w razie czego stronâ edytorskâ zajmê siê ja. Moÿesz równieÿ stworzyê plik ".examples", przeznaczony bezpoœrednio do wydrukowania, bêdâcy demonstracjâ stworzonych przez Ciebie sekwencji.

Nie dodawaj sekwencji "na siê". Drukarki posiadajâ ich zazwyczaj niezliczone iloœci. Dodawaj tylko te najbardziej przydatne, które nie sâ obsÿgiwane przez standardowy driver. Uwaÿaj przy tym, aby nie "zasÿoniê" której z standardowych sekwencji (tzn. aby nie stworzyê sekwencji tûmaczonej ooryginale identycznym, jak która z standardowych sekwencji systemowych, opisanych w instrukcji do AMIGI: aplikacje uÿwajâce danej sekwencji mogâ "zgÿupieê"), chyba, ÿe jest to Twoim celem (ja tak np. zrobiêtem w pliku preferencji dla Epsona LQ 100 - nakryêtem sekwencje '\27[6"z' i '\27[5"z' (wÿâczanie/wyÿâczanie cieniowania), gdyÿ standardowy driver EpsonQ po prostu je ignorowaÿ!).

O ile sekwencja drukarki jest bardzo skomplikowana i dÿuga, lub teÿ jej uÿycie moÿe spowodowaê jakieœ problemy przy wspóÿpracy z PDPatchem, to warto stworzyê sekwencjê dodatkowâ, takâ makro-sekwencjê, która bêdzie krótsza bådú prostsza "w obsÿdze".

O ile drukarka ma kilka tablic znaków (stron kodowych), to postaraj siê wykorzystaê tê moÿliwoœê i nakryê moÿliwie duÿo znaków z górnych kodów ASCII (161-255) prawidÿowo zaprojektowanymi znakami z dodatkowych stron kodowych. Te górne znaki ASCII sâ zwykle tworzone przez driver drukarki poprzez prymitywne naÿoÿenie kilku znaków na siebie (litery i przecinka, apostrofu itp - moÿna to wykryê albo po paskudnych kształtach (-) albo poprzez wÿâczenie drukarki w tryb "Hex Dump" i obserwacjê tego, co ta AMIGA tak naprawdê na drukarkê wysyÿa).

1.12 Opis istniejących skryptów

Masz przed sobą jedną z pierwszych wersji tego programu umożliwiającą tworzenie własnych plików preferencji dla poszczególnych drukarek. Z tego powodu ilość tych plików jest na razie bardzo niewielka. Mam jednak nadzieję, że PDPatch będzie się cieszył popularnością wśród posiadaczy AMIGI i że powstanie masa plików preferencji, czego użyć użytkownikom i sobie.

Poniższe gaduety odwołują się do zewnętrznych plików-dokumentacji, które muszą być obecne we właściwym podkatalogu ("Drukarki"). Jeżeli więc nie zainstalowałeś plików preferencji do niektórych drukarek, to kliknięcie na niektóre gaduety zakończy się niepowodzeniem, tzn. nie zostanie wczytana dokumentacja.

Dokumentacje, tak samo jak pliki preferencji, są dziełem różnych ludzi. Jeżeli masz jakiegokolwiek uwagi odnośnie któregoś z plików preferencji, to skieruj je raczej pod adresem autora tego pliku (zamieszczonym w dokumentacji do pliku preferencji), a nie moim.

Tym, którzy nie czytali rozdziału **Tworzenie skryptów dla drukarek**, należy się kilka wyjaśnień odnośnie poniższych dokumentacji:

- Użyte na początku większości kilkunastokrotnych sekwencji znak 'Esc' oznacza JEDNĄ literę, o kodzie 27, uzyskiwaną np. w CEDzie po prostu przez naciśnięcie klawisza Esc.
- Użyte wewnątrz niektórych sekwencji znaki "<a>", "" itp oznaczają zmienne. W drukowanym tekście w miejscu zmiennej ma się pojawić wartość liczbowa (np. dla sekwencji "Esc<a>x" użyta w drukowanym tekście sekwencja powinna wyglądać tak: "Esc1x", "Esc35x" itp).

Wraz z obecną wersją programu są rozpowszechniane następujące pliki preferencji:

AmigaPL Generic

AmigaPL->Latin2 (Generic)

AmigaPL->Mazowia (Generic)

AmigaPL->Windows (Generic)

Epson LQ 100 (EscP2)

Star LC 24-20

1.13 Sposób działania programu

Ani użytkownik programu, ani twórca plików preferencji nie muszą czytać tego rozdziału - informacje w nim zawarte nie są niezbędne do prawidłowego używania tego programu, zaś ich zrozumienie wymaga sporej znajomości systemu operacyjnego AMIGI od strony programowania. Program ten przy swej instalacji podmienia funkcję `OpenDevice()` z `"exec.library"`. Umożliwia mu to wykrycie żądania przez jakiś program dostępu do drukarki (a ściślej: do `"printer.device"`).

Jeżeli jakiś program otworzy `"printer.device"`, to PDPatch podmieni kolejne 3 funkcje systemu operacyjnego: `BeginIO()` z `"printer.device"`, `ReplyMsg()` z `"exec.library"` oraz `CloseDevice()` z `"printer.device"`.

Podmiana funkcji `BeginIO()` umożliwia wczesne przechwycenie danych wysyłanych na drukarkę - przed driverem drukarki. Program dokonuje odpowiednich konwersji stosownie do sekwencji tłumaczonych w przeznaczonym do druku tekście (alokując dodatkowy bufor w pamięci na przekonwertowany tekst - w przypadku braku pamięci zwrócony zostanie błąd `PDERR_BUFFERMEMORY` (7) lub (w pewnej szczególnej sytuacji) `PDERR_INTERNALMEMORY` (6)). Program PDPatch został napisany w języku C, procedura konwertująca jest jednak w całości napisana w assemblerze, dzięki czemu osiągnięta jest duża szybkość. Po przeprowadzeniu konwersji zmieniane są pola `io_Data` oraz `io_Length` `IORequesta` - do drukarki przesyłane są dane zawarte w przekonwertowanym buforze (ta zmiana pól jest jedynym nie do końca czystym "trikiem" programu - nie powinien on w gruncie rzeczy zmieniać pól w nieswoich danych - było to jednak niezbędne). `IORequest` jest następnie przesyłany do oryginalnej funkcji `BeginIO()` (jeżeli jest to pierwszy przesłany po `OpenDevice()` `IORequest`, to wcześniej wysyłana jest do drukarki sekwencja początkowa).

Podmiana funkcji `ReplyMsg()` umożliwia przechwycenie `IORequesta` odesyłanego przez `"printer.device"` do programu drukującego po zakończeniu drukowania. Podmiana ta umożliwia przywrócenie zmienionych wcześniej w `BeginIO()` pól `io_Data` i `io_Length` oraz zwolnienie pamięci zaalokowanej na bufor dla przekonwertowanego tekstu.

Podmiana funkcji `CloseDevice()` umożliwia wykrycie zakończenia przez program drukowania - do drukarki wysyłana jest sekwencja końcowa, usuwane są dokonane w `OpenDevice()` podmiany funkcji `BeginIO()`, `ReplyMsg()` oraz `CloseDevice()`.

Dokonanie podmiany dwóch funkcji z `"exec.library"` powoduje

wyświetlenie w programach anty-wirusowych o bardzo rozbudowanym testowaniu pamięci dwóch ostrzeżeń dotyczących się offsetów: -378 (ReplyMsg) oraz -444 (OpenDevice). Pozostałe dwie podmiany nie powinny być zgłaszane, gdyż "printer.device" jest urządzeniem dyskowym.

Wszystkie opisane powyżej podmiany są wykonywane całkowicie legalnie, a nawet więcej - biorąc pod uwagę, że jakiegoś nieprawidłowo napisany program może nie brać pod uwagę możliwości zmiany scratch-registers - PDPatch przywraca wszystkie scratch-registers do ich stanu początkowego. Każda z podmienionych funkcji cechuje się pewną specyficzną własnością, umożliwiającą bezbłędne rozpoznanie przez np. program anty-wirusowy, że to właśnie PDPatch podmienił daną funkcję - jeżeli jesteś autorem programu anty-wirusowego testującego wszystkie funkcje systemu, to skontaktuj się ze mną w celu uzyskania informacji, jaka to jest własność (jest ona niezależna od ew. zmian w kodzie PDPatcha).

Próba usunięcia PDPatcha z pamięci lub zmiany ustawienia sekwencji może się zakończyć niepowodzeniem. Stanie się to w następujących okolicznościach:

- dla zmiany sekwencji: jeżeli "printer.device" jest akurat w użyciu i jest podmieniona funkcja BeginIO().
- dla usunięcia z pamięci: jeżeli "printer.device" jest akurat w użyciu (i jest podmieniona funkcja BeginIO(), ReplyMsg() bądź CloseDevice()) lub jeżeli jest akurat wykonywana któraś z podmienionych przez program funkcji (np. OpenDevice()) lub jeżeli jakiegoś program podmienił po PDPatchu jedną z podmienianych przez PDPatcha funkcji (wtedy nie można przywrócić poprzednich, tj. obecnych przed uruchomieniem PDPatcha, funkcji, gdyż mogłoby to spowodować olbrzymie problemy).

1.14 Historia programu

PDPatch - historia programu (skrótowa):

0.7BETA - Ta BETA wersja nigdy nie powinna byća ujrzeć światła dziennego. Niestety, przez niedopatrzenie Tomasza Flanca z redakcji AMIGOWCA została ona zamieszczona na dysku PD #1/93.

1.0 (37.7) 8-Jan-94

Pierwsza (wreszcie) premierowa wersja programu.

1.01 (37.8) 21-Jan-94

Usunąłem drobną nieprawidłowość polegającą na tym, że PDPatcha nie

można było usunąć z pamięci (ani zmienić ustawienia opcji), gdy w tle odbywało się drukowanie bez pośrednictwa PDPatcha (tzn. gdy PDPatch został uruchomiony już podczas drukowania).

1.02 (37.10) 12-Feb-94

Usunąłem problemy występujące przy współpracy PDPatcha z EnvPrintem

- komputer regularnie się zawieszał (bezpośrednio powodował to PDPatch, ale wynikało to z niedopracowania EnvPrinta - po co prosić "printer.device" o wydrukowanie 0 bajtów?!). Dziękuję Tadeuszowi Knapikowi za poinformowanie mnie o tym błędzie.

JEST TO OSTATNIA WERSJA PROGRAMU DZIAŁAJĄCA POD OS 1.3!

2.0a (37.49) 1-Sep-94

Zupełnie nowa jakość - generalna rozbudowa programu!

PDPatch stał się programem ShareWare!

Podstawowe zmiany:

- Program wymaga OS 2.04+.
- Rozszerzenie zastosowań programu: możliwość tworzenia plików preferencji przez użytkowników, rozszerzenie możliwości standardowych driverów, możliwość konwersji dowolnych sekwencji.
- Program ma własne okna (przystosowujące się do użytej na ekranie czcionki) z masą gadżetów i górnym menu, umożliwiających i ułatwiających edycję plików preferencji.
- Program zaimplementowano jako commodity.

Usunięte błędy:

- Program ignorował sekwencję ANSI aRAW i konwertował znajdujące się w niej znaki.

1.15 Uzyskiwanie upgrade'ów

W celu uzyskania upgrade'u (nowej wersji programu) prześliznij mi:

1. Dyskietkę.
2. "Oznaczkowaną" kopertę zwrotną z napisanym na niej Twoim adresem.

Proste, prawda? Proszę o przestrzeganie tego schematu - bardzo ułatwi mi to życie, a Ty będziesz mógł liczyć na szybszą odpowiedź.

Nie zarejestrowany użytkownik programu ma prawo do otrzymania jednego, darmowego upgrade'u zawierającego wersję demonstracyjną.

Zarejestrowany użytkownik ma prawo do uzyskania nieograniczonej liczby darmowych upgrade'ów zawierających wersję licencjonowaną.

1.16 Parę słów na koniec

Największe podziękowania należą się dwóm osobom:

- Dariuszowi Sitkowi - za pomysły na program dokonujący w tle konwersji polskich znaków (słowem za pomysły na wersję 1.0).
- Tadeuszowi Knapikowi - za pomysły na program rozszerzający możliwości standardowych driverów do drukarek (słowem za pomysły na wersję 2.0a).

Podziękować chciałbym również wszystkim, którzy stworzyli pliki preferencji do swoich drukarek:

Tadeuszowi Knapikowi.

Dziękuję również wszystkim tym, którzy wykupili licencję na ten program - to właśnie dzięki Wam prace nad tym programem są ciągle kontynuowane.

Gdybyś znalazł w tym programie jakiś błąd, lub masz w związku z nim do mnie jakiegokolwiek sugestie, to kieruj je na poniższy adres:

Kamil Iskra

Źółczyńska 51/258

30-658 Kraków

tel. (0-12) 55-34-13